RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

nr. 222.017 van 11 januari 2013
in de zaak A. 203.658/XIV-33.982

In zake : 1. XXX
2. XXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Sylvie Sarolea
kantoor houdend te 1400 Nijvel
Rue des Brasseurs 30
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN EN DE STAATLOZEN

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 15 februari 2012, strekt tot de vernietiging van het arrest nr. 73.746 van 20 januari 2012 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking nr. 8206 van 8 maart 2012 wordt het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekers hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De verzoekers hebben een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 november 2012 om 10.30 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Marie Doutrepont, die loco advocaat Sylvie Sarolea verschijnt voor de verzoekers, en attaché Katrien Allyns, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoekers komen op 3 maart 2009 België binnen en verklaren zich dezelfde dag vluchteling. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neemt op 14 oktober 2011 telkens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 7 november 2011 tekenen de verzoekers tegen die weigeringsbeslissingen beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Met een arrest van 20 januari 2012 weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoekers. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Uiteenzetting van het middel

4.1. Voorafgaandelijk dient te worden gewezen op artikel 14, derde lid, van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State, dat als volgt luidt:

> "De memorie van wederantwoord of de toelichtende memorie heeft de vorm van een samenvattende memorie waarin alle argumenten van de verzoekende partij op een rij worden gezet. Behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft, doet de Raad van State uitspraak op basis van de samenvattende memorie."
>
> In het aan dat besluit voorafgaande verslag aan de Koning wordt bovendien vermeld:
>
> "De samenvattende memorie dient de argumenten van het verzoekschrift en van de memorie van wederantwoord als een geordend geheel weer te geven. De verzoekende partij, die moet worden bijgestaan door een advocaat, wordt er aldus toe gebracht een allesomvattend overzicht in te dienen, dat de uiteenzetting van de feiten bevat, haar eventuele antwoorden op excepties van niet-ontvankelijkheid en haar middelen in één enkele, pertinente argumentering.
>
> (…)
>
> Het gevolg van de verplichting om een samenvattende memorie in te dienen is dat de Raad van State in beginsel geen uitspraak meer hoeft te doen op basis van de uiteenzetting van de feiten en middelen vervat in het verzoekschrift.".

Het doel van die bepaling is de vereenvoudiging van het onderzoek van het cassatieberoep door het de Raad van State mogelijk te maken uitspraak te doen op basis van één enkel procedurestuk van een verzoekende partij, met name de samenvattende memorie. In de memorie van wederantwoord geven de verzoekers een toelichting bij het middel die verschilt van de uiteenzetting in het verzoekschrift tot cassatie. Hierna worden het enige middel derhalve enkel in ogenschouw genomen zoals het in de memorie van wederantwoord voorkomt.

4.2. De verzoekers laten in de memorie van wederantwoord gelden dat zij in het verzoekschrift tot beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen de aanvankelijk bestreden beslissingen hebben aangevoerd dat niet is gemotiveerd waarom de informatie uit het administratief dossier zou prevaleren op de door de verzoekers bijgebrachte stukken. Er wordt inderdaad enkel gezegd dat uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat in Tsjetsjenië geen binnenlands of internationaal conflict aan de gang is.

De verweernota van de commissaris-generaal bevat een redenering om tot de conclusie te komen dat in Tsjetsjenië geen gewapend conflict bestaat en stelt dat zijn informatie op objectieve bronnen is gesteund. Volgens de verzoekers kan de door hen aan het verzoekschrift toegevoegde informatie (OSAR, Country report on human rights practices, Raad van Europa, …) ook als objectieve bron worden beschouwd en legt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet uit waarom dit niet het geval zou zijn en waarom de informatie van de commissaris-generaal wel kredietwaardig zou zijn.

Daarom achten de verzoekers het bestreden arrest onvoldoende gemotiveerd en in strijd met de artikelen 48/3, 48/4 en 39/65 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en met artikel 149 van de Grondwet.

Beoordeling

5.1. De verzoekers stellen enkel dat de motivering van het bestreden arrest gebrekkig is wat betreft de vraag of de informatie uit het administratief dossier prevaleert op de door de verzoekers zelf bijgebrachte stukken. De artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet hebben echter geen betrekking op de motivering van de arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en de verzoekers zetten niet uiteen op welke andere wijze die bepalingen zouden zijn geschonden. Het enige middel is in die mate niet-ontvankelijk.

5.2. In het bestreden arrest is in de eerste plaats op grond van de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas besloten tot de afwijzing van de asielaanvraag. Er is ook gesteld dat een ongeloofwaardig relaas niet als basis kan dienen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De verzoekers gaan voorbij aan deze overwegingen. Vervolgens worden in het bestreden arrest de door de verzoekers bijgebrachte stukken individueel vermeld met aansluitend de opmerking dat een verwijzing naar algemene rapporten en/of de algemene situatie in het land van herkomst niet volstaat om aan te tonen dat wat hen betreft een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat. Daarmee wordt duidelijk aangegeven waarom de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen groter belang aan de door de verzoekster bijgebrachte informatie hecht.

Daarnaast wordt in het bestreden arrest gesteld dat uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat in Tsjetsjenië geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is en dat deze informatie prevaleert op de inhoud van de door de verzoekers bijgebrachte voormelde stukken. Vermits de verzoekers zich zelf hebben beperkt tot het aanhalen van andersluidende rapporten in verband met de situatie in Tsjetsjenië, zonder nader in te gaan op de objectiviteit of de betrouwbaarheid van de informatie uit het administratief dossier, kon de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen volstaan met aan te geven welke informatie zijn voorkeur genoot en wat die informatie inhield. De verzoekers maken geen schending van de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen aannemelijk en het enige middel is in die mate ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekers worden verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 350 euro, elk voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van elf januari tweeduizend dertien, door de Raad van State, XIVe kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,

met bijstand van

Joris Casneuf,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Joris Casneuf	**André Beirlaen**